

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Diez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El nou catalanisme

El catalanisme viu un terrabastall en tots els sentits. D'entrada, CiU –CDC, especialment– ha evolucionat molt ràpidament cap a un discurs sobiranista, molt allunyat de l'estratègia clàssica de l'entesa amb Madrid. Tots els dirigents actuals de Convergència consideren líquidat el sistema del *peix al cove* i anuncien una nova actitud que és al llindar de la superació de la legalitat espanyola. El cas emblemàtic és la reclamació del concert econòmic per a Catalunya. Artur Mas s'ha compromès a presentar-ho en una negociació directa amb el guanyador de les pròximes eleccions espanyoles. Encara més, el líder de CiU ha assegurat que plantejarà una consulta als ciutadans si la proposta de concert (pacte fiscal, com se sol anomenar des de CiU) no és acceptada a Madrid.

Dèiem que el catalanisme s'ha sobiranitzat. I això ha passat des de CiU, però també des de la franja independentista. L'aliança d'ERC amb el socialisme català ha acabat en divorci per part dels dos protagonistes, que ara reneguen obertament de la fórmula amb la qual han governat aquests darrers set anys. Els republicans s'han apuntat, ara, a la via ràpida i exigeixen un referèndum d'autodeterminació per a la pròxima legislatura mentre acaben aquesta donant suport a José Montilla.

Però els moviments més innovadors han estat a l'entorn de dues formacions noves. Reagrupament s'ha consolidat com un moviment polític amb una àmplia implantació territorial i una proposta atractiva, basada en l'horitzó independentista, però també en la regeneració democràtica i uns nous usos en la política convencional. Un programa que comparteix l'oferta –posterior– de Joan Laporta, amb l'imant popular que li proporciona el fet de ser l'ex-president d'un Barça extraordinari.

Totes aquestes propostes han diversificat el lideratge del catalanisme, amb l'addició de noms que excedeixen els marges de l'ortodòxia d'aquests darrers anys. Ara bé, està per demostrar que l'eixamplament de l'oferta signifiqui una ampliació paral·lela del suport ciutadà al tronc central del catalanisme, un corrent polític que sempre ha estat majoritari al Principat, però mai hegemònic.

Tot esperant els resultats de les eleccions del 28 de novembre, ja es pot afirmar que l'espai catalanista és el que demostra una vitalitat política més intensa, l'únic que és capaç d'innovar ideològicament i la sola idea que es compromet en un futur de plenitud nacional, social i econòmica per al conjunt de la societat catalana. És a dir que, sigui com sigui i passi què passi el 28N, el futur de Catalunya abraça, necessàriament, una idea política que va néixer a final del segle XIX i que entra amb força al segle XXI.

Als nostres lectors

Joan Laporta comença a destacar a totes les enquestes; les públiques i les que no ho són tant. Solidaritat –com també el Reagrupament de Joan Carretero i Rut Carandell– pot revolucionar el catalanisme amb una fórmula directa i innovadora, nascuda com una conseqüència del desencís amb l'independentisme oficial d'ERC, però que vol anar molt més enllà. Tot això en un context en què el FC Barcelona acusa Laporta de pràctiques com a mínim poc ètiques –i com a màxim delinqüencials– a l'hora d'administrar el club. Tot plegat ens ha mogut a reflexionar sobre un personatge odiat i admirat –tant l'una cosa com l'altra?– i que és

a punt d'entrar tant al Parlament com als jutjats.

Salvador Cot